

Subsidies in Amsterdam Oost

**Discussienota VVD naar aanleiding van de
conceptkadernota 'Versterking Sociaal Domein' ten
behoefte van de vergaderingen van:**

- de raadscommissie voor Algemene en Sociale Zaken d.d. 10 mei 2011;
- de stadsdeelraad van Amsterdam Oost d.d. 31 mei 2011.

Inleiding

De VVD-fractie heeft kennisgenomen van de door het dagelijks bestuur opgestelde conceptkadernota 'Versterking Sociaal Domein'. In de voorliggende notitie zal de VVD uiteenzetten hoe zij vindt dat het sociaal domein er in Oost uit zou moeten zien. Uitgangspunt hierbij is dat inwoners in eerste plaats zelf verantwoordelijk zijn voor de inrichting van hun eigen leven. Bemoeienis van de (lokale) overheid moet daarom zo beperkt mogelijk blijven.

De overheid is geen geluksmachine. Los van de *principiële* vraag of de overheid zich zou moeten mengen in allerlei sociale dwarsverbanden, is het de vraag of een dergelijke inmenging het welzijn van betrokkenen überhaupt wel vergroot. Welzijn betekent immers niets meer dan dat men zich bevindt in een toestand dat men zich goed voelt. Hoe komt het echter dat de één zich wèl en de ander zich niet goed voelt? Een (eenduidig) antwoord op deze vraag is niet te geven, zodat niet duidelijk is hoe dit geluksgevoel – als men dit al zou willen – beïnvloed zou kunnen worden.

Ondanks het bovenstaande probeert het stadsdeel al jaren het welzijn van inwoners te vergroten. Een belangrijk instrument dat het hiervoor gebruikt is het verstrekken van subsidies. In het sociaal domein – bestaande uit de programma's 'Welzijn en Zorg' en 'Jeugd en Onderwijs' – wordt over het jaar 2011 maar liefst EUR 23.552.660,- aan subsidies ter beschikking gesteld¹. Daar bovenop komen nog eens miljoenen voor beleidsambtenaren die zich bezig houden met het subsidiebeleid en de subsidietoekenning. Het aantal FTE in het cluster 'Sociale Realisatie & Beheer' bedraagt maar liefst 124,94!²

Waarom worden die subsidies echter besteed? Worden de doelen die het stadsdeel met de subsidieverstrekking nastreeft eigenlijk wel bereikt? En, kunnen deze gelden niet veel effectiever worden uitgegeven? Geprikkeld door deze vragen is de VVD in Amsterdam Oost op onderzoek uitgegaan. Zij heeft hiervoor een grote stapel subsidieaanvragen en beschikkingen opgevraagd bij het stadsdeel en deze vervolgens doorgeploegd. In dit rapport treft u de resultaten van deze zoektocht aan.

Deze notitie kent daarmee een 'bottom-up'-benadering. Dat wil zeggen dat *eerst* het huidige subsidielandschap in kaart wordt gebracht, om vervolgens te kijken of het anders moet en – zo ja – hoe. Zoals aangegeven is deze notitie het resultaat van een uitgebreid subsidieonderzoek. Dit onderzoek is uitgevoerd door een enthousiaste VVD-werkgroep, die bestond uit: mevrouw Angélique Suárez Menéndez, de heer mr. Martijn Molenaar, de heer mr. Martijn van der Vliet, de heer William Ytsma en ondergetekende.

Met deze notitie hoopt de VVD-fractie een bijdrage te leveren aan de vernieuwing van het sociaal domein in Amsterdam Oost.

Amsterdam, 4 mei 2011

R.K. Torn

¹ Programmabegroting 2011 (concept dagelijks bestuur), p. 105.

² Ibidem, p. 132.

Subsidies in Amsterdam Oost

Het gevaar van subsidies werd al vroeg ingezien door onze voormalig minister-president dr. Willem Drees. Toen toenmalig minister Cals in zijn begroting een subsidie wilde opnemen voor een harmonie, werd hij door Drees persoonlijk teruggefloten, 'want anders staan over een paar jaar 1500 muziekkorpsen op de begroting', zo meende Drees.³ Drees was zich er als geen ander van bewust dat iedere gulden die de overheid uitgeeft, moet worden opgebracht door al die mensen die dag-in-dag-uit aan het werk zijn. Zuinigheid was daarom Drees' devies. 'Niet alles kan, en zeker niet alles tegelijk'.⁴

Met die woorden van Drees in het achterhoofd zullen in dit hoofdstuk de subsidies in Amsterdam Oost worden onderzocht.

In de inleiding werd al aangegeven dat in Amsterdam Oost binnen het sociaal domein jaarlijks ruim EUR 23,5 miljoen voor subsidies wordt gereserveerd. Aangezien er in Oost ruim 60.000 huishoudens woonachtig zijn⁵, betekent dit dat ieder huishouden bijna EUR 380,- per jaar kwijt is aan deze subsidies.⁶ Daarnaast gaan nog eens miljoenen euro's op aan de hele bureaucratische administratie die met deze subsidiemolen gemoeid is, zodat rustig gesteld kan worden dat het hele stelsel van subsidies ieder huishouden in Oost gemiddeld meer dan EUR 400,- kost.

Het totale bedrag van de subsidies in het sociaal domein is als volgt onderverdeeld:

Nr.	PROGRAMMA'S	x € 1,0	
		Begroting 2011 <i>Structureel</i>	Begroting 2011 <i>Incidenteel</i>
5	Onderwijs & Jeugd	7.252.404	4.344.905
6	Welzijn & Zorg	10.691.159	1.264.192

Een groot deel van dit bedrag – bijna EUR 14 miljoen – gaat ieder jaar naar twee welzijnsorganisaties: Civic en Dynamo. De overige miljoenen worden verdeeld over een waaier van organisaties. In deze notitie zal allereerst worden ingegaan op de subsidies aan Civic en Dynamo. Daarna komen de andere gesubsidieerde organisaties aan bod.

1. Dynamo

Voor welke activiteiten ontvangt Dynamo subsidie? Onderstaande tabel zet een en ander op een rijtje⁷.

³ <http://www.nrcboeken.nl/recensie/niet-alles-kan-en-zeker-niet-tegelijk>

⁴ Ibidem.

⁵ Programmabegroting 2011

⁶ EUR 23.552.660,- (totaalbedrag subsidiegeld sociaal domein) gedeeld door 62.103 (totaal aantal huishoudens per 1 januari 2010) = EUR 379,25.

⁷ Deze tabel is aangeleverd door het stadsdeel.

Specificatie structurele subsidies 2009				
Dynamo				
Programma	Productomschrijving	Specificatie	Subsidie 2009	
Welzijn & Zorg	Speeltuinen	Speeltuinwerk	514.301	
		Buurt- en clubhuizen	1.774.855	
	Hulpverlening	Buurthuiswerk	1.737.880	
		Speel-o-theek	36.975	
		Hulpverlening		546.145
		Soc. Jur. dienstverlening		820.528
		Ouderenvoorzieningen		875.577
	Loket Zorg & Samenleving	Sociaal Raadswerk	471.142	
		Schuldhulpverlening	328.322	
		Formulierenbrigade	21.064	
		Ouderenwerk	315.334	
		Allocht. Ouderenwerk	82.629	
		Ouderenadviseurs	179.810	
		Preventief huisbezoek	88.030	
		Thuisadministratie	87.729	
		Klussenhulp	66.948	
Wonen+		42.168		
Migrantenorganisaties	Inloop Betondorp	12.929		
	WMO-loket		55.350	
	Buurt on Line		112.366	
	OMVA		71.223	
Culturele voorzieningen	4/5 mei comité		5.330	
	Jongerenvoorzieningen		1.043.163	
Jeugd & Onderwijs	Tiener- en jongerenwerk	850.745		
	JOT	111.425		
	Jongerenopbouwwerk	70.550		
	Jongerenparticipatie	10.443		
	Opbouwwerk		698.980	
Dienstverl. & Participatie	Opbouwwerk	577.980		
	Dwars door de buurt	121.000		
	Buurtbeheer		48.188	
	Buurtbeheer Groepen	10.500		
	Buurtconciërges	37.688		
	Veiligheidssteunpunten		166.230	
	Steunpunt Transvaal	75.307		
	Steunpunt Dapperbuurt	74.221		
	Steunpunt Betondorp	16.702		
	Parkwachten		74.547	
Huurteam		148.942		
	Totaal subsidie		6.955.725	

Echt concreet is de bovenstaande tabel nog niet. Het stadsdeel maakt met Dynamo echter prestatieafspraken. Deze afspraken zijn neergelegd in zogenoemde productkaarten. Erg duidelijk en gespecificeerd zijn deze productkaarten niet. Wij lichten dat toe aan de hand van een voorbeeld van zo'n productkaart:

Dwars door de buurt (kosten: EUR 121.000,- per jaar)

Beoogd effect van het stadsdeel: een leefbare omgeving voor iedereen.

Definitie van deze activiteit: Het opstellen en uitvoeren van een informatieprogramma, gericht op toename van kennis bij een vooraf bepaalde doelgroep over een vooraf bepaald onderwerp, met als doel het opheffen of voorkomen van informatieachterstand van een burger of een groep over een vooraf bepaald onderwerp.

Zoals u in het voorbeeld kunt lezen, zijn de door het stadsdeel opgestelde doelen vaag. Er wordt gesproken over 'een vooraf bepaalde' doelgroep en een 'vooraf bepaald' onderwerp. *Welke* doelgroep echter extra aandacht behoeft en *welke* onderwerpen relevant zouden zijn, is kennelijk niet helder voor het stadsdeel.

Ook voor de andere in de tabel opgenomen subsidieposten zijn productkaarten opgesteld. Helaas geldt ook daarvoor dat de prestatieafspraken niet scherp zijn. Het stadsdeel slaagt er kennelijk niet in duidelijk op papier te zetten wat het precies van Dynamo wil. Dit klemt temeer daar de doelen die in het voorbeeld 'Dwars door de buurt' genoemd worden – te weten: een leefbare omgeving voor iedereen en het opheffen of voorkomen van informatieachterstand – helemaal niet terug te vinden zijn in de doelen die in de programmabegroting worden genoemd bij het programma Welzijn en Zorg. Het zou toch logisch zijn als de in de programmabegroting opgenomen programmadoelen terugkomen in de afspraken die met Dynamo worden gemaakt?

Dat het stadsdeel er niet in slaagt een duidelijke opdracht aan Dynamo mee te geven, kan twee verklaringen hebben. *Of* het stadsdeel heeft niet de capaciteit om hetgeen het wil in het sociaal domein te vertalen naar concrete prestatieafspraken, *of* het stadsdeel weet überhaupt niet wat het precies wil; men doet maar wat. De eerste verklaring lijkt in casu niet aan de orde, gezien de bijna 125 FTE grote groep ambtenaren die in het sociaal domein werkzaam is. Dit leidt ons naar de conclusie dat het stadsdeel in het sociaal domein eigenlijk maar wat aan lijkt te rommelen. Het geld is er nu eenmaal, dus we geven het maar uit!

Bovenstaande gang van zaken is de VVD-fractie een doorn in het oog. Het kan toch niet zo zijn dat het stadsdeel op grond van vaag geformuleerde doelen voor enorme bedragen – die volledig uit belastinggeld afkomstig zijn – diensten van Dynamo afneemt? Wat de VVD-fractie betreft komt hier dan ook per direct een eind aan!

Voorstel:

Het stadsdeel geeft welzijnsorganisaties als Dynamo slechts nog opdrachten, indien het doel dat met de af te nemen dienst bereikt moet worden messcherp is geformuleerd. Deze doelen dienen één-op-één terug te leiden te zijn tot de doelen in de programmabegroting. Ook dient voor iedere af te nemen dienst een kwantitatieve indicator te worden afgesproken, aan de hand waarvan kan worden gemeten in hoeverre het doel daadwerkelijk wordt bereikt. Indien dit niet het geval blijkt te zijn, krijgt de welzijnsorganisatie voor die dienst geen geld.

Waar moet de overheid halt houden?

Naast bovenstaand voorstel, wil de VVD-fractie een duidelijke keuze maken over wat de lokale overheid *wel* en wat het *niet* tot haar takenpakket dient te rekenen als het gaat om het sociaal domein.

Dient de overheid bijvoorbeeld een ‘speel-o-theek’ te bekostigen? Voor deze dienst gaf het stadsdeel Dynamo een subsidie van bijna EUR 37.000 per jaar. Voor de VVD-fractie is het uitlenen van speelgoed echter geen overheidstaak. Hetzelfde geldt voor veel andere punten in de bovenstaande tabel. Is het nu echt aan de overheid om jongeren en ouderen bezig te houden? Kunnen deze personen dat nou niet zelf? En hebben ze daartoe ook geen eigen verantwoordelijkheid? Dit alles klemt temeer, daar de overheid via belastingheffing geld afneemt van burgers om dit vervolgens weer (aan een deel van) die burgers terug te geven voor iets waarom zij zelf over het algemeen helemaal niet hebben gevraagd. Als het stadsdeel geen subsidies zou uitdelen in het sociaal domein, zou ieder huishouden in Oost – zoals hierboven reeds aangegeven – méér dan EUR 400,- (netto) per jaar extra te besteden hebben. Wat voor welzijnsverhogende activiteiten zouden de Amsterdammers in Oost daar allemaal wel niet van kunnen betalen?

Voorstel:

Het dagelijks bestuur zal een overzicht moeten opstellen van alle activiteiten die thans gesubsidieerd worden en dient hierbij voor iedere activiteit gemotiveerd aan te geven waarom dit volgens hem een overheidstaak is. Hierbij dient als uitgangspunt dat inwoners in beginsel zelf verantwoordelijk zijn voor de invulling van hun eigen leven. Dit overzicht zal in de raadscommissie ASZ besproken dienen te worden. Vervolgens zal het dagelijks bestuur jaarlijks een vergelijkbaar overzicht dienen te verstrekken voor nieuwe subsidies.

2. Civic

Ook Civic ontvangt ieder jaar een fors subsidiebedrag van het stadsdeel. Indien de subsidiebeschikking van Civic wordt bestudeerd, valt op dat de outputafspraken duidelijker zijn geformuleerd dan bij Dynamo. Ook hier geldt echter dat ieder doel één-op-één terug te leiden zou moeten zijn op de doelen uit de programmabegroting. Ook zal het stadsdeel met betrekking tot de afspraken die met Civic gemaakt worden, per activiteit moeten nagaan waarom dit een overheidstaak zou moeten zijn.

Daarnaast valt op dat er een dubbeling optreedt bij de ‘taken’ van Civic enerzijds en het stadsdeel anderzijds:

<p>Bewonersinitiatieven die ondersteuning nodig hebben</p>	<p>Civic Zeeburg zorgt ervoor dat bewoners ondersteuning ontvangen waar nodig bij de ontwikkeling van hun bewonersinitiatief, te weten:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Bij het aanvragen van subsidie - Bij het rapporteren over de activiteit - bij het regelen van ruimte - bij het regelen van overige voorzieningen - bij het in contact brengen met overige belangrijke mensen uit het netwerk van Civic Zeeburg. - en overige voorwaarden voor het ontwikkelen van initiatief 	<p>Het stadsdeel faciliteert het bewonersinitiatief dmv</p> <ul style="list-style-type: none"> - subsidie onder voorwaarde subsidieregels en middelen - bij het in contact brengen met personen of organisaties uit het netwerk van het stadsdeel die van belang zijn bij verdere ontwikkeling van het initiatief - helpen bij vergunningverlening
--	---	---

Uit bovenstaande tabel blijkt dat subsidiering al snel leidt tot een niet meer te ontwaren kluwen van onderlinge verantwoordelijkheden. Kennelijk is het beschikbaar stellen van subsidie niet voldoende en moet er daarbovenop ook nog weer hulp komen om inwoners te helpen met het aanvragen en de afwikkeling daarvan. Sterker nog, vaak zien we ook terug dat inwoners actief gestimuleerd worden een subsidie aan te vragen. De wereld op zijn kop! Zelfredzaamheid en eigen verantwoordelijkheid zouden het uitgangspunt moeten zijn. Wel wordt duidelijk dat op deze wijze een geldverslindend subsidieapparaat is ontstaan: een 'inner circle' waarin ambtenaren, Civic-medewerkers en een klein groepje inwoners vooral elkaar bezig houden over de subsidieverlening en alle bureaucratie die daarmee gemoeid gaat. Veel belastinggeld blijft aan de strijkstok van dit subsidieapparaat hangen.

Voorstel:

Welzijnsorganisaties hebben niet langer tot taak inwoners en organisaties te begeleiden in de aanvraag en afwikkeling van subsidies. Ook worden bewoners niet actief gewezen op het bestaan van subsidiepotjes. 'Met de pet rondgaan bij de achterban', is vanaf heden het devies!

3. Overige organisaties

Naast Civic en Dynamo zijn er in Oost meer dan honderd andere organisaties die een welzijnssubsidie ontvangen. In totaal gaat het hier om een bedrag van bijna EUR 10 miljoen. Waar het bij Civic en Dynamo al behoorlijk vaag was wat voor concrete doelen van het stadsdeel met de aan hen te verlenen subsidies moesten worden bereikt, daar is dat bij deze overige organisaties totaal onduidelijk. Bijna iedere organisatie die haar hand bij het stadsdeel komt ophouden, krijgt wel iets. Van migrantenorganisaties tot de protestantse

ouderenclub en van de huurdersvereniging tot de ouderengym. Dit heeft ertoe geleid dat er een woud van onzinsubsidies is ontstaan. Wij zetten een paar voorbeelden op een rijtje:

- Meer dan vijf organisaties in Oost organiseren – los van elkaar – gesubsidieerde naaicursussen;
- Acht gesubsidieerde migrantenorganisaties organiseren lessen Arabisch, Turks etc. (zogenoemde lessen in de oorspronkelijke taal);
- Meerdere organisaties organiseren gesubsidieerde kooklessen;
- Een organisatie begeleidt – met subsidie van het stadsdeel – uitvaarten in Egypte;
- Er gaat meer dan EUR 11.000,- per jaar naar de organisatie van feesten (Iftar, Suikerfeest etc.);
- Op de geboortedag van de Profeet worden er op kosten van het stadsdeel rozen uitgedeeld;
- Er gaat subsidie naar voorlichtingsactiviteiten voor autochtone Nederlanders ter bestrijding van islamfobie;
- Het kunnen beoefenen van het kaartspel bridge is kennelijk belangrijk stadsdeelbeleid: EUR 1.300,- subsidie;
- Een organisatie die voor 2010 maar liefst EUR 28.750,- subsidie kreeg voor o.a. het organiseren van activiteiten ‘ter bevordering van inspraak en deelname van wijkbewoners’ werkte haar website voor het laatst bij op 3 oktober 2009. Om de inspraak van wijkbewoners vorm te geven organiseert deze organisatie een ‘platform sociale vernieuwing’. Iedere wijkbewoner is uiteraard welkom bij dit platform, de volgende bijeenkomst vindt – zo leert de website van deze organisatie ons – plaats op 2 oktober 2006;
- Uitstapjes naar zwembaden en attractieparken, alsmede vakanties (!) worden – in sommige gevallen zelfs tot over de grens – gesubsidieerd;
- Jongedames die meer willen weten over het Ottomaanse Rijk hoeven Oost niet te verlaten; het stadsdeel subsidieert een workshop over dit onderwerp;
- Waar scholen vroeger af en toe een ouderavond organiseerden om ouders bij de school betrokken te houden en te krijgen, daar worden er nu duur betaalde ouderprojecten op touw gezet (inclusief bijna EUR 20.000,- kostend amusement en uitgebreide catering). Niet betaald uit het reguliere schoolbudget, maar uit een stevige subsidie van het stadsdeel;
- Wie dat wil kan in Oost een cursus hoofddoek binden/vouwen volgen, uiteraard voor het grootste deel betaald door de belastingbetaler;
- Enz.

Oost mag zich met recht een subsidieparadijs noemen. Dat klinkt mooier dan het is. Iedere werkende Amsterdammer in Oost betaalt immers stevig mee aan al deze subsidies. De leerling-verpleegster uit IJburg mag van haar zuurverdiende salaris een stevig deel afstaan, zodat jongeren uit de Indische Buurt een dagje naar het pretpark Walibi World kunnen. En de caissière van de winkel van Albert Heijn aan de Javastraat, betaalt mee aan de cursus hoofddoek binden, terwijl ze zelf de financiële eindjes iedere maand – door de hoge belastingdruk – maar amper aan elkaar kan binden! Het zijn deze gewone hardwerkende Amsterdammers die het kind van de rekening zijn. Voor hen maar af en toe een feestje en

wellicht maar één keer per jaar een dagje naar een attractiepark of dierentuin. Deze mensen zetten – zoals het hoort – de ‘tering naar de nering’, zorgen nooit voor problemen en mogen – omdat ze het zo goed doen – als bonus ook nog eens de rekening betalen voor het door het stadsdeel gecreëerde subsidiemoloch! Zoals Willem Drees echter al zei: ‘niet alles kan en zeker niet alles tegelijk.’ Geen volledig verzorgde en gecaterde ouderavonden dus, maar voor iedere ouder een eenvoudig kopje koffie, met zo nodig – net als bij mevrouw Drees – een kaakje.

Doelstellingen

‘Welzijn is soms ook gewoon voor de leuk’, zo zei een deelraadslid van de PvdA-fractie het eens in een vergadering van de commissie ASZ. De VVD-fractie zal de eerste zijn te bevestigen dat ‘leuke’ dingen inderdaad belangrijk zijn. Het is echter niet aan de (lokale) overheid om dit soort activiteiten te bekostigen, maar aan inwoners zelf. Hierbij geldt uiteraard dat hoe lager de belastingen zijn, hoe meer middelen mensen over houden om ‘leuke’ dingen mee te doen.

De hiervoor genoemde activiteiten vallen allemaal in de categorie 'leuk', maar – zo zouden beleidsmakers kunnen betogen – met die 'leuke' activiteiten kunnen wel heel belangrijke doelen worden bereikt. De VVD heeft daarom ook deze doelen in haar onderzoek betrokken. Welke doelstellingen worden er bijvoorbeeld bereikt met de pretparkuitjes. Wij citeren de subsidieaanvraag:

Bezoek zwembaden of pretparken

Doelstelling

Ontspanning recreatie en lichaamsbeweging.

Organisatie en werkwijze

Met de bus naar spectaculaire zwembaden zoals Tropicana (Rotterdam) en Tikibad in (Duinrell) of naar Walibi World, Efteling enzovoort

Beoogd effect

Andere waterattracties meemaken/leren en rekening houden met anderen i.v.m. gevaar.

Aanvullende opmerking

Geen.

Is het stadsdeelbeleid jongeren zoveel mogelijk kennis te laten maken met waterattracties zoals Tropicana en het Tikibad? De VVD-fractie hoopt van niet, maar de organisatie die deze subsidieaanvraag indiende, ontving in 2010 wel maar liefst een subsidie van EUR 64.500,--.

Nog een ander voorbeeld: de cursus hoofddoek binden. Welke doelen worden daarmee nagestreefd? Laten we ook hier maar weer in de subsidieaanvraag kijken:

9. Hoofddoekbinden: Tai Anisa

Hoe communiceer je als je niet mag praten? Hoe weet je of een dame vrijgezel is? En wat draagt een vrouw als ze in de rouw is? De anisa is sinds de slavernij de manier om boodschappen over te brengen. De fleurige hoofddoeken, de anisa's, zijn vandaag de dag nog steeds veel gebruikt. Vooral tijdens feestelijke gelegenheden is de anisa onmisbaar. Het SAN wil voor belangstellenden een cursus organiseren in het hoofddoek binden. Tijdens de cursus wordt er aandacht besteed aan de kennis en cultuuroverdracht en leren de vrouwen hun eigen hoofddoek te binden. Belangstellenden leren op een professionele manier een anisa te binden en ze worden in staat gesteld staat hiervan hun beroep te maken. Voor deze activiteit wordt een bijdrage van €5,- per maand gevraagd.

Aantal bijeenkomsten: 40 (1 x per week)

Aantal deelnemers: 15

Is het stadsdeelbeleid vrouwen te leren hoe zij hun hoofddoek moeten binden? Kennelijk wel, de betreffende organisatie kreeg in 2010 maar liefst EUR 17.000,-- subsidie.

Slot

De VVD zou nog tientallen pagina's kunnen vullen met vergelijkbare voorbeelden. De euro's zouden de lezer daarbij om de oren vliegen. Terwijl er in ons stadsdeel keihard bezuinigd wordt op het beheer en onderhoud van de openbare ruimte, kunnen al dit soort activiteiten kennelijk nog gewoon betaald worden. De VVD trekt hier echter aan de noodrem. Het door subsidies gedreven welzijnsbeleid is – zo blijkt wel – ernstig aan versobering toe. Met name de subsidies aan de 'overige organisaties' rijzen de pan uit, zonder dat ook maar enigszins duidelijk is welke doeleinden hiermee worden nagestreefd. Zoals bekend, maken zachte heelmeeesters stinkende wonden. Het is daarom hoog tijd stevig het mes te zetten in het subsidiemoloch dat dit stadsdeel gebaard heeft.

Het primaire uitgangspunt voor de VVD is dat inwoners zelf verantwoordelijk zijn voor hun eigen leven en hun hand hiervoor niet ophouden bij de overheid. Als er in bepaalde gevallen toch subsidies worden verleend, meent de VVD dat de subsidie die wordt verleend op een juiste wijze wordt gebruikt en dat dit wordt gecontroleerd. Hierbij dienen objectieve maatstaven te worden gehanteerd. Als een organisatie niet kan aantonen dat de doeleinden, die met de subsidie worden nagestreefd, daadwerkelijk worden bereikt, moet de geldkraan direct worden dichtgedraaid. Het spreekt voor zich dat subsidies niet op mogen gaan aan hoge 'overheadkosten'. Daarnaast zouden huisvestingslasten – bij veel organisaties een hoge kostenpost – niet langer moeten worden gesubsidieerd; organisaties kunnen gebruik maken van bijvoorbeeld buurthuizen.

Voorstel:

Het budget voor de subsidies aan 'overige organisaties' zal met 80% moeten worden terug gebracht. Voor iedere activiteit die nog gesubsidieerd wordt, moet klip en klaar zijn welk doel van stadsdeelbeleid daarmee gediend is. Bij twijfel over de effectiviteit, ontvangt de organisatie geen subsidie. Het dagelijks bestuur zal met een voorstel moeten komen de subsidieverordening dienovereenkomstig aan te passen.